Inhoud

Voorwoord 3

Voorgeschiedenis 5

Oprichting Sporting Oekel 6

Ardennentocht 12

Avond Fiets Vierdaagse 26

BWF Wielerkoers 29

Clubkampioenschappen 34

Conditietraining 38

Sponsoring 41

Koers op Rollen 49

Droptocht 51

Feestavonden 52

Kerst Cyclocross 55

Platte Sturen Koers 73

Rabo Dikke Banden Races 81

Sint Nicolaasloop 83

De Bavoloop 83

Trimmers Tijdrit 85

Klassiekers 88

Veldtoertochten 95

Tandje Bij 100

Competitiedrang 101
Tot slot 103

Voorwoord

Wielervereniging Sporting Oekel te Rijsbergen is in 1970 opgericht in het buurtschap Oekel en bestaat nu op 1 juni 2020 vijftig jaar. Dat is een mooi moment om even stil te staan bij onze club, waar we met z'n allen trots op zijn. Een vereniging met een eigen identiteit en een harde kern, die vanaf het begin bij de club betrokken is geweest en nog steeds actief is. Zowel op sportief als bestuurlijk vlak. Dat maakt Sporting Oekel bijzonder en uniek.

Een halve eeuw en ruim twee generaties verder is er veel veranderd. We begonnen op oude stalen fietsen in een voetbalbroek en een T-shirt. Dat is doorontwikkeld tot de carbon fietsen met aerodynamische lycra outfits, in kleurencombinaties, waar we in het verleden lasogen van kregen. Wat steeds is blijven bestaan is de liefde voor de fiets en de liefde voor de wielersport. Een recreatieve club, waar ook ruimte is voor competitie. Dat is kenmerkend voor Sporting Oekel. Samen uit samen thuis, maar er wordt nog altijd een beetje gekeken wie het eerst thuis is. Wie het langst op kop rijdt, wie de kilometervreter is, wie het hardst sprint, wie het meest traint, wie het best door de blubber rijdt en wie het beste bergop rijdt. Iedereen kent zijn eigen kampioenschap. We blijven wielrenners.

Een halve eeuw met veel activiteiten, zoals de veldritten, toertochten, wielerwedstrijden en feestavonden. Met kameraadschap, gezonde rivaliteit, solidariteit, steun, inzet, kennis, medewerking en ondersteuning voor onze leden. Deze activiteiten vergen vaak inspanning en zijn spannend geweest, maar ontspanning voerde altijd de boventoon. Wij kijken als vereniging dankbaar terug op al deze activiteiten, die niet mogelijk waren geweest zonder de medewerking van vooral jullie, de vele bestuursleden, sponsoren, de talrijke vrijwilligers, familieleden, deelnemers, speakers, grondeigenaren, wielerorganisaties en omwonenden van de wielerparcoursen.

De redactie: Jos van Hooijdonk, Jan Bastiaansen, Bart Peemen, Wim Huijbregts, Bas Jochems en Ton van Oorschot.

1 Het eerste clubshirt.

2 Het clubshirt 2020

Voorgeschiedenis

Aan het einde van de jaren zestig is Rijsbergen behoorlijk besmet met de wielerbacil. Dat is vooral te danken aan de sportieve prestaties van Kees Haast, Piet Braspennincx en Jef Jochems. Er is een supportersclub “Onze Rijsbergse Favorieten” en een wielercomité dat jaarlijks de wielerkoers “de Hel van Oekel” organiseert.
Het enthousiasme resulteert in de opzet van een wedstrijd om het Eerste Rijsbergs Wieler Kampioenschap voor niet-licentiehouders. Het Platte Sturen Kampioenschap wordt georganiseerd in buurtschap De Hooiberg op zaterdag voor de kermis. Het comité staat onder voorzitterschap van oud-wielrenner Kees Haast. De jongens uit buurtschap Oekel komen er in deze platte sturen kampioenschap niet aan te pas, omdat er veel te weinig is getraind.

3 Cyclocross Nieuwmoer 1970 met Pierre Frijters, Wim Braspenning, Jan Damen, Johan van der Velde, Drik van der Velde, André Herijgers, Jos van Hooijdonk, Jack Martens, Kees Martens, Ad Herijgers, Jan van Hooijdonk.

Oprichting Sporting Oekel

Op het moment dat in de zomer van 1970 het Platte Sturen Comité Rijsbergen bekend maakte, dat er weer een titelstrijd wordt georganiseerd, wordt Oekel wakker. De koppen worden bij elkaar gestoken op 1 juni 1970 om een vereniging op te richten met als doel de kampioenstruien van Het Rijsbergs Wielerkampioenschap naar Oekel te halen. Op maandag 8 juni 1970 wordt een oprichtingsvergadering uitgeschreven in café de Sportvrienden bij Jules Theuns aan de Kruispad. Grote animator van deze bijeenkomst is Wim van Hooijdonk. Samen met Wim Huijbregts, Janus Martens en Jack Martens richten zij Sportclub Oekel op. (SK Oekel) De eerste leden afkomstig van Oekel zijn Pierre Frijters, Jan Damen, Johan en Peter van der Velde, Frans en Ad Herijgers, André Herijgers, Wim Braspenning, Guust Haest, Jack en Kees Martens, Johan Goos en Jos van Hooijdonk.

4 Cyclocross Etten-Leur 1970, nu met koersfiets.

De uitzetters van het eerste uur, Wim en Wim (Wim van Hooijdonk en Wim Huijbregts), de padvinders, moeten vrij snel na enkele gezamenlijke fietstochten erkennen dat het rijden van een finale op de fiets voor hen geen succes is. Hun talent zit meer in het organiseren dan in het fietsen.
De fietsenmaker in het dorp, André Baremans (Dré Bol) ziet ook wel wat in de enthousiaste club en voorziet daarom de actieve leden van een T-shirt met de merknaam Batavus erop. Niemand van de leden heeft een echte racefiets. Iedereen rijdt op een sportfiets, meestal van het merk Batavus, type Rolf Wolfshohl.

5 December 1970 v.l.n.r. Johan van der Velde, Wim Huijbregts, Pierre Frijters, Hendrik van Hooijdonk, Peter van der Velde, Ad Herijgers, Drik van der Velde, Wim Braspenning, Wim van Hooijdonk.

Na de oprichting wordt de training fanatiek opgepakt in de vorm van onderlinge wedstrijdjes, sprintjes, veldlopen, tijdritten, en zondags het rondje over Loenhout, met de klassieke kasseien van Terbeek.
Op 2 augustus 1970 staat het tweede Platte Sturen Kampioenschap voor de deur. Alle leden van de vereniging staan aan de start. In diverse categorieën worden fraaie resultaten geboekt. Toch is dit nog een aarzelend begin voor de Oekelse club. Later zal blijken dat door Sporting Oekel nog een lange reeks van successen bij elkaar wordt gefietst.
Al snel wordt er een datum vastgesteld voor een jaarlijks club-kampioenschap. De eerste clubkampioenen in 1970 zijn Jack Martens bij de senioren en Kees Martens bij de junioren.
Het bestuur besluit ook om een veldrit te organiseren. Uiteraard gaat de veldrit worden verreden op Oekel. Daarmee wordt de Kerstcross in Rijsbergen een begrip op de regionale wielerkalender.
Na de eerste succesvolle Kerstcross is de tijd aangebroken om een definitief bestuur te kiezen en om een teeravond te organiseren. Vanaf de oprichtingsvergadering wordt de vereniging SK Oekel geleid door Wim van Hooijdonk, Wim Huijbregts, Janus Martens en Jack Martens. Op 15 januari 1971 wordt in café de Sportvrienden een definitief bestuur samengesteld. Ondertussen is de naam van de vereniging gewijzigd, SK Oekel wordt Wielervereniging Sporting Oekel. In dat jaar sluit de wielervereniging zich aan bij de Brabantse Wieler Federatie (BWF). Het bestuur wordt in de organisatie bijgestaan door de bewoners van Oekel, die allerlei hand- en spandiensten verrichten. Het fietsen leeft en heel Oekel is betrokken.

6 1971 bij Café de Sportvrienden, Henk Klep, Dré Klep, Henk Mertens, Wim van Hooijdonk, Johan Goos, Drik van der Velde, Jos van Hooijdonk, Johan van der Velde.

In 1973 treden Janus en Jac Martens af en stellen hun plaats in het bestuur beschikbaar. Daarvoor in de plaats komen twee andere bewoners van buurtschap Oekel, Jan van den Beemt en Jos Heeren. Wim van Hooijdonk blijft de onvermoeibare voorzitter. Drik van der Velde blijft secretaris en Wim Huijbregts blijft op de centen passen. Wim zal penningmeester blijven tot 1983 en zal later weer terugkeren als penningmeester
Voor de fondswerving van de vereniging zijn er verschillende activiteiten georganiseerd. Onvergetelijk is de actie in november 1974 geweest. Onze leden hebben in dat jaar een bijdrage geleverd aan het rapen van aardappels op de natte akkers bij Zevenbergen en mais hakken bij J. Graumans nabij 't Oekeltje, waar later de cross is georganiseerd. Die taak was Sporting Oekel op het lijf geschreven, want de leden zijn vanwege de cyclocrossen wel wat blubber gewend. Verder is er voor de fondswerving een enveloppenactie gehouden, waarbij kastelein Jules Theuns een radio als hoofdprijs heeft

aangeboden. Later blijkt dat de radio al zes jaar in het café heeft gestaan en inmiddels was afgeschreven. Er kwam gelukkig nog goed geluid uit.

In 1975 stelt Drik van der Velde zijn plaats in het bestuur beschikbaar. Jan Bastiaansen, een fietsend lid van de vereniging, volgt hem op. Jan is het eerste niet Oekelse bestuurslid. De eerste durpse. Jan was buiten de vereniging al in het Rijsbergse wielergebeuren betrokken bij het wielercomité "De Hel van Oekel" en als wielertoerist bekend met het rijden van toertochten via RTC Noord-Brabant te Roosendaal.

7 1975 voetbalwedstrijd met Jan Bastiaansen, Johan Herijgers, Wim Huijbregts, Pierre Frijters, Piet Borst, John Roks, Peter van der Velde, Adrie Vermonden en zittend Albert Kennis, Frans Herijgers, Kees Roks, Bart Peemen, Guust Haest, Peter Hanegraaf.

Het jaar 1975 is een moeilijk jaar voor het bestuur. Wim van Hooijdonk, de enthousiaste en inspirerende voorzitter, lijdt aan een ongeneeslijke ziekte en overlijdt op 30 juli 1975. Hij wordt slechts 24 jaar.

8 Oprichters in 1970, Wim van Hooijdonk, Janus Martens, Wim Huijbregts en Jack Martens.

Begin jaren 70 wordt de cyclocross populair. In onze regio zijn de Katholieke Plattelands Jongeren (de KPJ) actief in het organiseren van cyclocrossen in onder meer Zundert en Etten-Leur. Ook net over de grens in Meersel-Dreef, Nieuwmoer en Kalmthout worden crossen georganiseerd. De leden van Sporting Oekel horen bij de vaste deelnemers in het veld om op de fiets hun krachten te meten met de concurrentie en te ontdekken wat het niveau is. Pierre Frijters, Wim Baspenning, Johan van der Velde, Jack Martens en Piet Borst zijn steeds prominent in de uitslagen aanwezig. Later zal blijken dat we leden in de club hebben met topniveau.
Hiermee is in de jaren zeventig het fundament gelegd voor Sporting Oekel. Dat blijkt een stevig fundament, want in 2020 is Sporting Oekel nog steeds actief.

Ardennentocht

Vanaf 1975 staat jaarlijks op Hemelvaartsdag de Ardennentocht op de kalender bij Sporting Oekel. Naast de sportieve uitdaging is dat ieder jaar ook weer een Bourgondisch samenzijn. De animo voor deze activiteit is groot en er zijn zelfs jaren geweest dat er in verschillende groepen is gestart. Vanzelfsprekend is met de vergrijzing de animo wat teruggelopen, maar steevast is er een harde kern van de partij. Kees Roks is de verkenner bij uitstek in de Ardennen en weet altijd mooie ritten uit te zetten. Het vertrek van de toertocht is al op verschillende locaties geweest, zoals in Limbourg, Tilff, Trois Points, Remouchamps en Spa. De hellingen die herhaaldelijk in de jaarlijkse routes zijn opgenomen zijn onder meer Baraque Michel, De Wanne, La Gleize, Les Forges, Houfalize, De Stoque, La Redoute. De tochten verlopen niet altijd zonder kleerscheuren. Johan Pemen zal zijn eerste afdaling van Côte de Wanne wellicht nooit meer vergeten. Hij heeft in de Ardennen ervaren waaraan het prikkeldraad zijn naam heeft te danken.

9 Ardennentocht 1976 met vertrek en aankomst in Tilff.

10 Ardennentocht 1977 met Piet Kennis, Jan Bastiaansen, Johan Oomen, Frans Herijgers, Johan Pemen, Peter Vermeeren, Albert Kennis, Bart Peemen.

11 Ardennentocht 1977 te Limbourg.

In de Ardennen gelden andere wetten dan op het West-Brabantse platteland. Verschuilen in de groep is er niet bij en onderlinge verschillen zijn snel zichtbaar bij het tarten van de zwaartekracht in de Ardennen heuvels. De tijdverschillen kunnen bij een beklimming behoorlijk fors oplopen en dat heeft tot gevolg dat de betere klimmers of boven op de heuvel een kou staan te pakken of omkeren. De achterblijvers worden tegemoet gereden en de "niet-klimgeiten" worden mee op sleeptouw naar boven genomen. De kruispunten in de Ardennen hebben een regulerende functie. Er zit niks anders op, dan op elkaar wachten om de groep bij elkaar te houden en samen dezelfde richting te kiezen en aan de volgende helling te beginnen. De praktijk is weerbarstig en deze theorie komt helaas niet altijd uit. De haantjes de voorste nemen niet altijd de juiste richting. Dan blijkt het niet eenvoudig om elkaar in de Ardennen heuvels terug te vinden. Ook niet in het mobiele digitale tijdperk. Tegenwoordig wordt door enkele leden een verkenning van het traject gereden en dat zorgt voor een vlotter verloop van de rit. Zo ook de Garmin.

12 Ardennentocht 1977 met Theo van der Velde, Kees Roks, John Roks, Pierre Frijters, Johan Herijgers.

13 Ardennentocht 1980 te Limbourg met Janus Jochems, Jan Bastiaansen, Jef Haest, Adrie Vermonden, Kees Roks, John Haast, Theo van der Velde, Ad Herijgers, Bas Jochems, Johan Pemen, Christ van Aert, Wim Huijbregts, Frans Herijgers en zittend Kees Oomen.

14 Vlaamse Ardennen 1983, de Koppenberg, Jef Haast, Janus Jochems, Jos van Hooijdonk.

15 Groepsfoto Ardennentocht 1984.

De Ardennentocht bestaat niet alleen uit fietsen. Zonder soigneurs geen tocht. Jan van den Beemt en Wim Huijbregts zijn vele jaren het vaste chauffeurs duo van de bezemwagen. Jan en Wim hebben tijdens de tochten genoeg wisselende assistentie voor de taak van EHBO-er, mecanicien en tijdwaarnemer. De tijdwaarneming met de handstopwatch was een expertise op zich en een verantwoordelijke taak. Vooral wanneer de individuele tijdrit onderdeel is van de Ardennentocht en meetelt voor het clubkampioenschap.

16 De bezemwagen in 1982 met Wim Huijbregts.

17 Ad Damen en Jan Bastiaansen in 1984.

18 In de waaier met Frans Herijgers, Kees Roks, Jef Haast, Jos van Hooijdonk, Jos Hendrickx.

19 In 1978 bij het herdenkingsmonument van Stan Ockers op de Côte des Forches.

20 Waaierrijden met Sporting Oekel in 1990.

Met het verloop van de jaren doet ook bij Sporting Oekel de techniek steeds meer zijn intrede in het peloton. In 1988 hebben we bij de Ardennentocht een meerijdende video-cameraman, Antoine Simons. Hij gaat zo in z'n taak op, dat Antoine op enig moment uit de rijdende bus valt. Gelukkig zonder lichamelijk letsel. Janus Jochems heeft aan een broekriem genoeg om zo goed als ongetraind bij te kunnen houden. De broekriem fungeert als sleepkabel. Na al die jaren zijn we het er unaniem over eens dat de Ardennen met zijn "kuitenbijters" steeds weer lastig zijn, maar ze blijven aantrekkelijk.

21 In 1989 Jan Bastiaansen, Hennie Roks, Frans Herijgers, Kees Roks, Jan Maters en Jef Haast.

22 Ardennentocht 1991.

23 Op camping Spa d'Or met Anton Graumans, Jan Rombouts, Eric Bastiaansen, Vera Rombouts, Geert Mathijssen, Ronald Luysterburg, Kees Roks, Wim Huijbregts, Helmut van.der Jagt, Bart Peemen, Theo van der Velde, Frans Herijgers, Ad Herijgers, Bertha Haast-Kox, Jan Kox, René Haast, Sylvia Jansen en Ria Roks.

Sporting Oekel is tijdens de Ardennentocht regelmatig gastvrij ontvangen bij Kees en Ria Roks, in hun vakantiehuis. Daar zorgt Ria voor de aanvulling van de koolhydraten en zorgt Kees voor de navigatie. Hij kent de Ardennen als zijn broekzak en heeft verschillende onvergetelijke mooie routes uitgezet.

24 Ardennentocht 2018 met Niels Roks, Bas Jochems, Ad Herijgers, Pieter Dekkers, Kees Roks, Jos van Hooijdonk, Ton van Oorschot, Helmut v.d. Jagt, Jan Jochems.

25 Cees van Hooijdonk en Peter Hanegraaf tijdens Ardennentocht 2017.

Het heuveltje op en heuveltje afrijden levert veel fraaie vergezichten op, dankzij het zwoegen op de kransjes, die de rest van het jaar alleen met poetsen worden aangeraakt. Waar in de jaren tachtig 42 voor en 21 achter al een klein verzet is, rijden we inmiddels met een 34 voor en 30 achter omhoog. En soepeler wordt het niet. De mooie natuur vergoedt alles. Dat is de beloning voor het uitstijgen boven de toppen van de bomen. Of onze leden daar op de Hemelvaartsdag oog voor hebben is maar de vraag. Er wordt meer naar het asfalt bij het voorwiel gestaard dan naar de natuur.

Na afloop van de afmattende tocht, nadat de hoogtemeters zijn geteld en het gemiddelde is bepaald, is het een goede gewoonte om bij een Belze pint en een lekkere maaltijd de dag aan tafel nog eens dunnetjes over te doen. Meestal loopt dat gesmeerder en soepeler dan de fietstocht. Daarna gaat

iedereen voldaan huiswaarts met de troostende gedachte dat het rondje van Boxel bij ons zo gek nog niet is. De kransjes achter worden verder weer gespaard voor volgend jaar. Terug naar het buitenblad en de 16 achter.

26 Ardennentocht 2017 met Bas Jochems, Helmut van der Jagt en Cees van Hooijdonk.

De traditionele Ardennentocht is een paar keer verreden in een alternatief landschap. In 1979 voert de route door Nederlands Limburg, waar een deel van het parcours van de Mergellandroute is verreden, met passages over de Keutenberg, de Slingerberg, de Absteeg en de Cauberg in Valkenburg.
In 1983 is de tocht verreden in de Vlaamse Ardennen rond Oudenaarde, zodat ook de Flandriens in de club aan bod komen. Daar hebben we de klassieke kuitenbijters getrotseerd, zoals de Oude Kwaremont, de Kruisberg, de Patersberg en de loodzware Koppenberg.

27 Pauze tijdens de Ardennentocht in 2017.

Met deze terugblik op de Ardennentocht kan het niet anders dan dat in 2021 iedereen weer staat te popelen om zich aan te melden. Een jaartje ouder betekent ook een jaartje meer getraind.

Avond Fiets Vierdaagse

Een ander jaarlijks terugkerend evenement is de Rijsbergse fietsvierdaagse. Vanaf 1978 zijn door de vereniging verschillende fietsroutes uitgezet, waarbij de deelnemers de keuze hebben uit twee afstanden. Voor de peuters, in het zitje voorop het stuur bij moeders en kinderen die net zelfstandig zonder zijwieltjes kunnen fietsen is de route iedere avond 15 tot 20 kilometer. Voor de rijpere deelnemer is de afstand iedere avond zo'n 25 tot 30 kilometer door de omgeving van Rijsbergen. Het aantal deelnemers aan de vierdaagse schommelt tussen de 150 en 225. Hoeveel actieve leden dit heeft opgeleverd is in de statistieken van de vereniging niet te achterhalen.

28 Vertrek bij Café de Kouter in 1981.

29 Controlepost met Johan Herijgers en Frans van Exsel in 2010.

30 Jos Gevers en Frans Herijgers aan de inschrijftafel.

31 In 1987 de oudste deelnemer Wout v.d. Linden en jongste deelnemer Rob van Opstal.

32 Controlepost in 2008 met Bart Peemen.

BWF Wielerkoers

In 1971 is Sporting Oekel lid geworden van de Brabantse Wieler Federatie (BWF). De BWF viert ook in het jaar 2020 haar 50-jarig jubileum. In april 1971 is de algemene vergadering van de aangesloten clubs bij de BWF in café de Sportvrienden te Rijsbergen. Door het lidmaatschap zijn onze leden deel gaan nemen aan de wielerwedstrijden, die in onze regio door de BWF worden georganiseerd. Leden van het eerste uur, die deelnemen aan de BWF-wedstrijden zijn onder meer Henk en Dré Klep.

33 BWF-wedstrijd op de Kruispad in 2019.

Onze leden zijn in de loop van de jaren succesvol geweest bij de BWF-wielerwedstrijden. Er zijn veel overwinningen naar Rijsbergen gehaald in het verleden en nu nog steeds. Johan Peemen, John Haast, René Haast en Anton Graumans zijn onuitputtelijk en strijden nog steeds voor de bloemen en hebben al veel zeges naar Rijsbergen gehaald. Ook de BWF-kampioenschappen zijn gewonnen door Alfons van Geel, René Haast en Johan Peemen in het tricot van Sporting Oekel.

34 Sporting Oekel renners aan kop in 2019, Johan Peemen, Alfons van Geel en John Haast.

Vanaf 2009 wordt ieder jaar in maart de openingswielerwedstrijd van de BWF georganiseerd door Sporting Oekel. Zoals altijd op een selectief parcours met start en finish aan de Kruispad, over de Overasebaan, Kaarschotsestraat, Lange Dreef en De Kruispad. De finish ligt voor de deur van Connies Café, het vroegere café De Sportvrienden, waar onze vereniging is geboren. Dat kan geen toeval zijn.

35 Hendrik van Hooijdonk, Bart Peemen en Jos van Hooijdonk houden parcours vrij.

36 Start van de wedstrijd met Alfons van Geel, René Haast, John Haast, Anton Graumans, Johan Pemen van Sporting Oekel.

37 Anton Graumans.

38 Bestuursleden Sylvia Jansen en Wim Huijbregts.

39 Sporting Oekel op het podium in 2019 met Alfons van Geel en René Haast.

Clubkampioenschappen

Vanaf het prille begin in 1970 is er jaarlijks gestreden voor de titel “Clubkampioen”. Clubkampioen ben je niet zomaar. De strijd om het clubkampioenschap wordt verdeeld over een rit in lijn, tijdrit, sprint, een veldloop en een cyclocross. De sprintwedstrijd wordt verreden als een afvalrace. Voor alle onderdelen wordt een totaalklassement bijgehouden. In de eerste jaren zijn deze kampioenschappen verreden nabij de Oekelsestraat en Gelderdonksestraat. Het parcours voor de tijdrit in 1974 loopt over de viaducten nabij het Gaarshof en de industriezone te Meer. De wegwedstrijd van het clubkampioenschap is ook verreden op de wielerbaan in Zundert. In 1986 wordt de individuele tijdrit tijdens de Ardennen tocht in regio Spa verreden. De veldloop vindt plaats in de Pannenhoef. Het parcours van de trimmerstijdrit over de Bulten van Hazeldonk is verschillende jaren het traject voor de individuele tijdrit en voor de rit in lijn. Het onderdeel veldrit is verreden op het parcours van de Kerst Cyclocross, in het weekend voorafgaand aan deze cross, nadat het parcours in de ochtend is opgebouwd. De belangstelling voor de clubkampioenschappen neemt af en vanaf 1998 staat er geen clubkampioenschap meer in het jaarprogramma. Onze laatste clubkampioen is John Koeken.

40 Clubkampioenschap 1973.

41 Clubkampioenschappen junioren 1977 op de Wielerbaan te Zundert. Karel Damen, Peter Vermeeren, Jack Machielsen, Eric Smout, Johan Oomen, Bas Jochems, Johan Pemen, Theo van der Velde.

42 Start onderdeel club cyclocross met Pierre Frijters, Bas Jochems, Adrie Vermonden, Jacques Hanegraaf, Jos van Hooijdonk, Ton van Oorschot, Albert Kennis, Kees Roks, starter Jan van den Beemt, Ad Herijgers en René Haast.

43 Clubkampioenschappen 1983 met Kees Roks, Guust Haest, Theo van der Velde, Helmut van der Jagt.

44 Start van de rit in lijn, 1 uur en 1 ronde, in 1985 op de Bulten van Hazeldonk.

45 In 1989 Helmut van der Jagt, Bas Jochems, Ad Herijgers, Jos van Hooijdonk, Antoine Simons.

46 In 1987 Tonny Bastiaansen, Adrie Vermonden, Jan van den Beemt, Ad Herijgers en Jos van Hooijdonk.

Conditietraining

In het najaar van 1971 is Sporting Oekel begonnen met de winter conditietrainingen in het veld. Onder de meer dan bezielende leiding van wielerspeaker Kees Maas zijn de eerste trainingen in de Gelderdonksestraat en Paandijksestraat bij het kapelletje in de Mosten. De training bestaat uit looptrainingen die worden gecombineerd met oefeningen en spelletjes. Alles is erop gericht om de basisconditie te verbeteren in de winter. Kees heeft voor aanvang van de training altijd wel een kwinkslag om er de sfeer in te brengen en hij beschikt over een uitrusting met trek- en sjorbanden, waarmee de deelnemers altijd naar hartenlust aan de slag kunnen. Nu heet dat bootcamp. Bij de oefeningen is “de Vliegende Kip” favoriet. Een vast onderdeel in het trainingsprogramma is de coopertest, rond het trainingsveld van VVR. Als razende jonge honden loopt iedereen zijn 12 minuten vol. De selectie van VVR ziet het met verbazing aan. Kees Maas motiveert de deelnemers om grenzen te verleggen en nog een stapje bij te zetten, als de pijp leeg raakt. Ook hebben we in het kader van de wintertrainingen gevoetbald tegen elftallen van de PTT en WIGA uit Zundert.

47 Conditietraining in de Pannenhoef door trainer Kees Maas. Jos Gevers, Kees Maas, Kees Koeken, Pierre Frijters, Jos van Hooijdonk, Guust Haest, Bart Peemen, Johan Herijgers, Jan Bastiaansen, John Roks.

Na enkele weken wintertraining zijn de leden klaargestoomd om deel te nemen aan de diverse “wilde cyclocrossen”, die in de regio Rijen en Dongen worden georganiseerd door Dries van Gennip en Woutje van Wanrooij. Met de blauwe bus van Hendrik van Hooijdonk wordt koers gezet naar de Belga Bar in Loon op Zand, waar wordt deelgenomen aan de crosscompetitie van WTCU. Vanaf 1974 verhuist de wintertraining naar dinsdag- en donderdagavond op sportpark de Laguiten. Dit is mogelijk door de medewerking van Voetbal Vereniging Rijsbergen (VVR).
Vanaf 26 oktober 1975 zijn er ook de looptrainingen in de Pannenhoef. In september 1978 zelfs specifieke cyclocross training in de Meerse Bergen bij de Mosten. Incidenteel is uitgeweken naar de trimbaan Pagnevaart nabij Bosbad Hoeven. In 1979 is de training weer uitgebreid met oefeningen in de gymzaal aan de Margrietstraat en op Sportpark de Laguiten.
Deelname aan de trainingen staat open voor leden en niet leden en is populair bij wielrenners uit Rijsbergen en de regio. Een opkomst van meer dan 30 deelnemers per avond is meer regel dan uitzondering.
Het resultaat van de trainingen van Kees Maas mag er zijn. Onze leden en de gasten behalen klinkende resultaten in tijdritten, op de weg, in het veld en bij rollenwedstrijden. In de jaren tachtig zijn meer dan 50 overwinningen per jaar geen uitzondering. Deze onvergetelijke conditietrainingen van Kees eindigen in maart 1996. Voorzitter Frans Herijgers heeft namens de vereniging zijn dank aan Kees uitgesproken voor alle jaren begeleiding van de trainingen.

48 Conditietraining met Jos Gevers, Pierre Frijters, Jan Bastiaansen, Kees Koeken, Frans Herijgers, Albert Kennis, Johan Herijgers, John Roks, Jos van Hooijdonk en Bart Peemen.

49 Bootcamp in de jaren 80 met Kees Maas.

50 De warming-up op Sportpark de Laguiten.

Sponsoring

De ambitie om evenementen te organiseren brengt kosten met zich mee. Een kopzorg voor alle penningmeesters, die we hebben gekend. Gelukkig is het bedrijfsleven in en rond Rijsbergen altijd bereid geweest in de vorm van sponsoring onze club te steunen. Daar zijn wij iedereen, die in welke mate dan ook heeft bijgedragen, zeer dankbaar voor. Het zijn er op vijftig jaar te veel om op te noemen en het zal ook niet gemakkelijk zijn om ze allemaal nog uit het archief te halen. Daarom beperken we ons hier, door het noemen van de kledingsponsors, die het mogelijk hebben gemaakt dat wij van wollen broeken met zeem, inmiddels in lycra pakjes rondrijden, die gezien onze leeftijd inmiddels hier en daar wat te strak zitten. Over smaak valt niet te twisten, maar we hebben bijzondere kleurencombinaties gekend. Met dank aan al onze sponsoren de afgelopen 50 jaar.

De kledingsponsors:

Café De Sportvrienden.
Autobedrijf A. van Laerhoven
Drukkerij van Steenoven.
Snacktaria Dicky's.
Discotheek Den Brabander.
Super Antonissen.
Van Boxel Tweewielerspecialist.
Habro Tuinen.
Roks Installatiebedrijf B.V.
Kees Luijken Woningstoffering.
Majelle Stoffering & Interieur.
Blue Circle Payrolling.
Administratiekantoor A. Hessels.

51 1975.

52 1978.

53 1980 Autobedrijf A. van Laerhoven.

54 1984 Drukkerij van Steenoven

55 1986 Snacktaria Dicky's.

56 1997 Super Kees Antonissen, Van Boxel Tweewielerspecialist en Kees Luijken.

57 2003 Roks Installatiebedrijf BV, Habro Tuinen en Van Boxel Tweewielerspecialist.

58 2006 Roks Installatiebedrijf BV, Habro Tuinen en Van Boxel Tweewielerspecialist.

59 2009 Roks Installatiebedrijf BV, Habro Tuinen en Van Boxel Tweewielerspecialist.

60 2012 Roks Installatiebedrijf BV, Habro Tuinen en Van Boxel Tweewielerspecialist.

61 2013 Roks Installatiebedrijf BV, Habro Tuinen en Van Boxel Tweewielerspecialist.

62 2016 Van Boxel Tweewielerspecialist, Blue Circle Payrolling, Majelle Stoffering & Interieur.

63 2016 Van Boxel Tweewielerspecialist, Blue Circle Payrolling, Majelle Stoffering & Interieur.

64 2019 Van Boxel Tweewielerspecialist, Majelle Stoffering & Interieur, Administratiekantoor A. Hessels.

Koers op Rollen

Wie kent ze nog? De rollen, waar bij slechte weersomstandigheden op werd getraind. De fiets los erop en een emmer en een dweil eronder om het zweet op te vangen. Weerstand hadden de rollen niet, dus zonder probleem kon de dertien worden gereden. Inmiddels vervangen en doorontwikkeld naar een fietstrainer, waarop het mogelijk is de beklimming van de Alpe d' Huez te simuleren en het stijgingspercentage in al je vezels te voelen.
Op die oude rollen worden in de jaren zeventig in verschillende cafés wedstrijden georganiseerd. Daarvoor is veel publieke belangstelling. Rookvrije cafés zijn er niet, de rook is te snijden met een broodmes. In 1975, 1976 en 1977 organiseert Sporting Oekel in Café de Sportvrienden een rollenwedstrijd. De wedstrijden zijn in koppelverband, zoals een Zesdaagse baanwedstrijd. Een explosie van korte duur. Alles in het rood.
De rollenavond bij de Sportvrienden is opgetuigd met een bezoek door een stand-in van tovenaar Catweazle, die z'n kunsten vertoont op de rollen.
De populariteit zorgt voor meer drie- en zesdaagse rollenwedstrijden in de regio. Onze leden Ad Damen, Gerard van Dijk, Henk Theuns, Bas Jochems en Helmut van der Jagt zijn in die jaren bekende zesdaagse rijders en horen bij de snelle mannen. Zij reizen heel Nederland af en brengen veel overwinningen mee naar Rijsbergen.
Het onderdeel rollenwedstrijd is een bijzonder fenomeen geweest in de wielersport. Op dit moment worden deze wedstrijden nauwelijks nog georganiseerd. Nu zien we veel spinningcompetities voor een goed doel. Die worden rookvrij gereden.
.

65 Rollenwedstrijd in 1975 bij Café de Sportvrienden met Albert Kennis, Catweazle, Kees Roks en Jan Bastiaansen.

66 Helmut van der Jagt en Bas Jochems in 1992 de winnaars op de rollen in Zundert.

Droptocht

In de herfst is het wielerseizoen voorbij en is het tijd voor andere activiteiten. Ook Sporting Oekel heeft zijn droptocht. In een huifvrachtwagen of een geblindeerde bus worden de leden ergens in het pikdonker gedropt in de middle of nowhere. Google Maps ligt dan nog ver voor ons. We volgen de sterren. De dropping vindt meestal plaats midden in het bos of in een vlakke kale polder, met nergens in de buurt een lichtpuntje. De opdracht is om zo snel mogelijk het verzamelpunt te vinden. De conditietraining bij Kees Maas komt hier ook goed van pas. De enige hint om de opdracht te voltooien is een telefoonnummer of de naam van de café-eigenaar. Een telefoonnummer is in die tijd niet echt relevant, want de enige telefoons waren van bakeliet en zaten met schroeven verzonken in de muur van de gang (hal).
Op het moment van de dropping loopt de adrenaline de vrachtwagen uit. Tijdens het geblindeerde vervoer zijn er deelnemers die menen aan het geluid van het wegdek en de richting van de bochten te kunnen traceren waar de dropping precies wordt gedaan. Uit de kreet “ik weet precies waar we zijn” !! klinkt veel overtuiging, maar na de dropping ebt de overtuiging snel weg. De dropping kent veel variaties. Allemaal tegelijk van start, loting om de startvolgorde, in koppelverband, te voet of met de fiets. Het bestuur is altijd creatief geweest. Enkele voorbeelden van dropplaatsen te voet zijn: Maalbergen, de Buische Heide, De Lange Schouw, Oudenbosch en Oud Drimmelen. Met de fiets hebben we een andere actieradius, de droppings op de fiets zijn in Heerle, Ossendrecht, Kaatsheuvel en Babyloniënbroek.
Na afloop van de droptocht is het tijd voor de anekdotes en het uitwisselen van ervaringen. Spannende verhalen, die niet kunnen worden gecheckt op Strava. Of de mooiste verhalen waar zijn geweest, verzonnen of overdreven, we zullen het nooit weten. In de regionale kranten staan de uitslagen van de droptochten ruim uitgemeten. Goed nieuws.

Feestavonden

Tradities zijn er om in ere te houden, zeker als het gepaard gaat met eten. Ieder jaar, een paar weken nadat de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering heeft plaatsgevonden, is het een geschikt moment voor de teeravond.
In het begin bestaat het programma van de teeravond uit een “Hanenmaal” met aansluitend een bingo en/ of een loterij, met livemuziek. Inmiddels zijn de teeravonden rustiger van aard, de wilde haren zijn verloren. Nu is het een gezellig samenzijn met eten, een quiz of spelletjes ronde. We eten er niet minder om, wielrenners scheppen graag op.
Jubileumjaren krijgen een extra tintje. In 1985 is het 15-jarig bestaan opgeluisterd met een feestmaal in café Buitenlust en is een jaarkalender met foto’s van de wielerclub verspreid over de periode 1970 tot 1985.
Op 10 juni 1995 is het 25-jarig bestaan gevierd met een dauw fiets toertocht door de grensstreek voor heel de familie. Dauw betekent heel vroeg vertrekken. In dit geval ’s morgens om half zes. Onderweg een voedzame pauzestop in Minderhout. ’s Middags een receptie en ’s avonds een western en countryfeest met Rodeo in Hoeve Galderzicht. Hier blijkt dat de meeste leden beter op een fietszadel dan op een paardenzadel kunnen blijven zitten.
Met het dertig jarig bestaan van de vereniging staat een fietstocht naar de Steengroeve in Chaam op het programma en een middag voor het hele gezin. Deze gezellige dag is afgesloten met een barbecue bij de familie Peeters aan de Noordhoeksestraat.
Met een toertocht naar Made is op 4 juni 2005 het 35-jarig bestaan gevierd. Onderweg zijn petjes en rugzakjes uitgereikt, die na vijftien jaar nog opduiken tijdens de toertochten.
Op 6 juni 2010 is het 40-jarig bestaan gevierd met in de ochtend een toertocht van 100 km en daarna een gezinsmiddag met spelletjes. De afsluiting van deze dag is in de feestelijk opgetuigde loods bij Wim Huijbregts en daar blijft het lang gezellig. Wim kent geen sluitingstijdenbesluit.
Op 7 juni 2015 werd het 45-jarig jubileum gevierd met een familiefietstocht. De rode draad door de jubilea vieringen blijft vanzelfsprekend het stalen ros. Jong geleerd is oud gedaan. Dat gaat nooit veranderen.

67 Ravitaillering tijdens de jubileumfietstocht in 2005 bij Drimmelen.

68 Jubileum barbecue bij Wim Huijbregts.

69 Feestavond 35-jarig jubileum.

70 Het spel "petje op, petje af" op de teeravond bij De Tijd.

Kerst Cyclocross

Eind jaren zestig wint het veldrijden aan populariteit bij wielerliefhebbers. Het wielerseizoen voor de wegrenners eindigt in die tijd eind september en de winterperiode is er voor de rust. Dat duurt tot begin januari en dan begint de training voor het nieuwe seizoen. In de winter wordt niet veel gedaan. Wedstrijdrenners krijgen steeds meer behoefte en tijd om ook in de winter de conditie op peil te houden en vinden de cross. Ook in België stijgt de belangstelling voor het crossen vanwege de wereldtitels, die door de Belgen bij elkaar worden gereden.
In de grensstreek rond Rijsbergen worden incidenteel wedstrijden georganiseerd door de Katholieke Plattelands Jongeren en in België door Wueska. (Wuustwezel, Essen, Kalmthout). Een totaalklassement over meerdere wedstrijden zorgt voor veel belangstelling. De ambitie van de renners loopt uiteen van recreatief tot topsport. Ook beschikt niet iedereen over hetzelfde materieel. Van een materiaalpost is nog geen sprake.
De instapdrempel voor deelname is laag bij deze vrije crossen. Voorschriften voor het materieel, kleding of lidmaatschap bij een bond zijn er niet of nauwelijks. Daardoor vinden veel renners de weg naar de cross en dat leidt tot veel sportieve strijd in een ontspannen sfeer. Het lijkt wel Sporting Oekel. De Oekelse crossers doen veel ervaring op met het crossen en worden conditioneel sterker. Dat komt tot uiting in de zomer. Successen komen dichterbij. Voor de één is dat een overwinning en voor de ander is dat een koers zien uit te rijden. Iedereen voert zijn eigen strijd.
Tweede Kerstdag is in Nederland een vrije dag en er is tijd om uit te buiken na het kerstmaal. Sporting Oekel voorziet in een behoefte met de organisatie van de Kerstcross op Oekel op tweede kerstdag.

“Het Kennis bos”

Van 1970 tot 1980 vindt de kerstcross op Tweede Kerstdag plaats aan de Oekelsestraat in “t Kennis Bos”. Heel Oekel staat met de kerst in het teken van de Kerst Cyclocross van Sporting Oekel. Met passie en zorg wordt alles geregeld. Er staat veel te gebeuren. Vergunningen aanvragen, raamaffiches laten maken en bokalen bestellen in Brasschaat. De plaatselijke middenstand in Zundert en Rijsbergen voorziet de prijzentafel van prijzen in natura. In de weken voor de cross wordt er al geflyerd bij andere evenementen. Dat heet dan nog een brief onder de ruitenwisser stoppen. Ook wordt er geïnvesteerd in materieel, om het parcours mee uit te zetten. Dit alles met behulp van veel helpers en onder de bezielende leiding van Jan van den Beemt.
In het begin bestaat het deelnemersveld hoofdzakelijk uit de Oekelse jeugd, Jan Damen, Wim Braspenning, Johan en Peter van der Velde, Ad en Frans Herijgers, Pierre Frijters, Jack en Kees Martens, Guust Haest, Johan Pemen, Frits van Steen en Jos van Hooijdonk en de andere leden van Sporting Oekel Peter Hanegraaf, Jan Bastiaansen, Johan Goos en de legendarische sportman Piet Borst.
De cross groeit binnen enkele jaren uit tot een wielerevenement met veel belangstelling van publiek en renners. Een dag waar Sporting Oekel trots op is. Op sportief gebied zit Sporting Oekel met de renners in die periode in de eerste waaier. Het talent komt uit het ei. De broedfase is voorbij. De “blauwe trein“ komt in beweging en er liggen prachtige wielerjaren voor Rijsbergen in het verschiet.

Winnaars van WV Sporting Oekel in diverse categorieën

Piet Borst	1970, 1971, 1974
Johan van der Velde	1970, 1974, 1977, 1978, 1979
Ad Herijgers	1972
Johan Peemen	1975, 1976, 1977

71 Links Wim van Hooijdonk en midden winnaar Piet Borst bij de Kerstcross in 1970.

72 Ria Roks, Wim Huijbregts en Helma van Hooijdonk aan de inschrijftafel in café de Sportvrienden in 1980.

73 Johan van der Velde in 1979 tijdens de Kerstcross.

74 Piet Borst in gesprek met Kees Maas tijdens de Kerstcross in 1974.

75 Wim van Hooijdonk en rondemiss Tiny Heeren bij de huldiging van Henny Jongenelen in 1972.

76 Jubileumtegels Kerstcross.

Camping 't Oekeltje

De stijgende populariteit van het veldrijden maakt het voor het bestuur onder leiding van voorzitter Jan Bastiaansen noodzakelijk om het parcours voor de crossers in 1981 te verplaatsen naar camping "t Oekeltje" aan de Breedschotsestraat. Daar zal de cross tot en met 1990 worden gehouden. Een gevarieerd parcours met drassig weiland, verharde klinkerweg, goed lopend asfalt, kronkelende bospaadjes en een loodzware loopstrook langs de Aa of Weerijs. Een selectief parcours zonder kunstmatige hindernissen zorgt voor strijd op een steeds hoger niveau met meer talent aan de start. Het is hard stampen in het Oekelse Bos. Wielerspeaker Kees Maas doet verslag van de wedstrijd, zoals zo vaak voor onze club.
De wedstrijden voor de jeugd en trimmers/recreanten tellen inmiddels mee in de wedstrijdenreeks van Midden Brabantse Cross Bond. (MBCB) Op Oekel worden nog meer tieners enthousiast. Peter Vermeeren en Bas Jochems beginnen met fietsen. Albert Kennis verzorgt vaak het vervoer van de fietsen. Veel actieve fietsers uit Rijsbergen worden lid van Sporting Oekel, zoals Adrie Vermonden, Eric Smout, Bart Peemen, Rinus Jochems, Helmut van der Jagt, Antoine Simons, Hans van Oorschot, Erwin van Steenoven, Ad en Toni Bastiaansen, Dennis Jochems, Adri Frijters, Kees Roks, Cees Coremans en Frank de Bruyn.

Houders van een KNWU-licentie rijden in afzonderlijke categorieën. Ook is de cross als KNWU-interclubveldrit aangemerkt en telt mee in de competitie van regio Zuidwest. Bij de dames staan Vera en Sandra Rombouts en Natascha den Ouden aan het vertrek.
Inmiddels bestaat het deelnemersveld uit vooraanstaande beroepsrenners en talentvolle amateurs. Saillant detail is dat ook de beroepsrenners zelf inschrijfgeld betalen om te kunnen deelnemen. We zitten in de hoogtijdagen van de wielersport met veel talenten in ons midden. Onze jeugd doet mee in de competitie en strijdt mee voor de ereprijzen. Toeschouwers genieten met volle teugen. Er komen veel beroepsrenners aan de start bij de kerstcross, waaronder Johan van der Velde, Jacques Hanegraaf, Jos van Aert, Theo van der Velde, Emiel Kerstens, Jack van Hoydonck, Jan Siemons, Jelle Nijdam, Adri van de Poel, Henk Baars, Huub Kools, Wim de Vos, Ludo Peeters, Nico Verhoeven, Frits Pirard, Corné van Rijen, Patrick Tolhoek, Daan Luyckx en Patrick Bol. Aangevuld met veel amateurs en junioren zoals René Haast, John Haast, Johan en Leo Herijgers, Pierre Frijters, Peter van der Velde, Jos Gevers, Ton van Oorschot, John Koeken, Johan Peemen, Frank Lauryssen, Peter Damen, Toon van der Steen, Toon Donkers, Rinus Ansems en Jos Bogaert. Veel renners uit West- en Midden Brabant, Zeeland, de regio Antwerpen en de Belgische Kempen strijden om de winst van de Kerst Cyclocross van Sporting Oekel Rijsbergen. In dat veld van deelnemers zegevieren ook onze leden.

.

Winnaars van WV Sporting Oekel in diverse categorieën

Theo v.d. Velde	1981, 1982, 1983, 1984, 1987
Johan v.d. Velde	1982
Pierre Frijters	1981, 1983, 1986, 1990
Johan Pemen	1982
Peter v.d. Velde	1984, 1986, 1988, 1989
Leo Herijgers	1984, 1985

77 De jurywagen in 1980.

78 De werkploeg in 1985: Frans Herijgers, Jef Haast, Antoine Simons, Theo van der Velde, Helmut van der Jagt, Ad Damen, Jos van Hooijdonk en Jan Bastiaansen.

79 Peter Hanegraaf en Jos van Hooijdonk aan de inschrijftafel in 1988.

80 Johan Pemen krijgt de eerste prijs uitgereikt door Wim Huijbregts en Jan Bastiaansen.

81 Pierre Frijters en Johan Herijgers in 1981.

82 Theo van der Velde in 1982.

83 Pierre Frijters in 1989 gevolgd door Jos van Aert en Corné van Rijen.

84 De start in 1989.

85 Peter van der Velde wint de Kerstcross in 1989.

Hoeve Galderzicht.

In 1991 is de kerstcross op een nieuw parcours aan de Galderse Meren. In de hal van Manege Galderzicht aan de Rijsbergsebaan is de inschrijving. Onder de jeugdige inschrijvers zien we de namen van toekomstige crossvedetten Kevin Pauwels en Bart Arnouts.
Van Sporting Oekel zijn op dat moment de meest actieve deelnemers Theo en Peter van der Velde, Ad Herijgers en René Haast. De belangstelling voor de cyclocrosswedstrijden is inmiddels teruggelopen. Er vindt een verschuiving plaats naar de veldtoertochten, die immens populair zijn geworden. Voor veel recreatierijders en wedstrijdrijders zijn de veldtoertochten de winterbezigheid bij uitstek. In 1996 staan in totaal slechts 60 vertrekkers aan de start, verdeeld

over 8 categorieën. Het betekent het einde van de Kerst Cyclocross voor Sporting Oekel. Zevenentwintig jaar lang heeft iedereen van Sporting Oekel veel plezier beleefd aan dit evenement en is er gezamenlijk altijd hard gewerkt om een mooie cross weg te zetten. Op organisatorisch en op sportief gebied. Trends komen en gaan.

Winnaars van WV Sporting Oekel in diverse categorieën

Theo v.d. Velde	1992
Peter v.d. Velde	1993, 1996

Paandijk

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. In 2015, bijna twintig jaar na de laatste cross bij Hoeve Galderzicht, neemt Sporting Oekel weer het initiatief tot het organiseren van een cyclocross. De identiteit van de club is verbonden met het veld en de akker en het crossvirus is lang onderdrukt, maar is nog steeds aanwezig. Initiatiefnemer Wim Huijbregts, ook nog steeds besmet, krijgt de handen snel op elkaar en hij zoekt op Oekel naar een nieuw parcours en de Kerst Cyclocross is herrezen uit haar graf.
De cross wordt onderdeel van de crosscompetitie van de West Brabantse Veldrit Competitie. (WBVC). De organisatie heeft behoefte aan meer crossen, omdat de populariteit van de cyclocross weer toeneemt. Met veel belangstelling vanuit onze zuiderburen. Met name vanuit de Belgische jeugdcategorieën is er veel belangstelling. Geen teiltjes meer bij de auto, maar campers met carbon fietsen op de imperiaal, hartslagmeters en flitsende zonnebrillen. Tweede kerstdag wordt snel ingewisseld voor een datum eerder in december. Het parcours van de cross ligt achter in de Paandijksestraat in een verlaten hoek tegen de A16 aan de Belgische grens. Hiermee is de cross weer thuis op Oekel. Bij de paardenfokkerij van Bas Huijbregts wordt een attractief parcours samengesteld en een professionele brug gebouwd. Bruggenbouwers in overvloed bij onze club. Op 26 december 2015 hangt het finishdoek weer op Oekel en de geurmix van massageolie met paardenstront is onvergetelijk. Rijsbergenaar Geert Verheijen weet deze cross te winnen in de categorie 15 en 16 jaar.

86 De brug maakt de cross spectaculair.

In 2017 is de sluitingscross met prijsuitreiking van de wintercompetitie van de West Brabantse Veldrit Competitie op Oekel. De finish van de cross is in de manege en de hal wordt voorzien van koek en zopie. Een mooi podium voor de prijswinnaars. Onder de deelnemers weer deelnemers uit Rijsbergen. Van het buurtschap Oekel zijn er Maxim Huijbregts, Pieter en Mart Boon, Kevin en Jeroen Haest. Uit Rijsbergen verder Merel Graumans en Rens Schalk. De cross leeft weer en dat zal niet minder worden met de resultaten van Mathieu van de Poel.

87 Cross door de hal van paardenfokkerij Bas Huijbregts in 2017.

Leijhoeve

In 2018 valt het besluit om de Cyclocross Sporting Oekel naar de dorpskern van Rijsbergen te halen. Op zondag 9 december wordt de cyclocross voor de West-Brabantse veldritcompetitie op het terrein rond de Kinderboerderij de Leijhoeve aan de Tiggeltsebergstraat in Rijsbergen verreden. Na enkele jaren in het buitengebied bij Oekel verhuist de cross naar de rand van het dorp aan

de Tiggeltseberg, nabij het sportpark van Rijsbergen. Door ervaren cyclocrosser Theo van der Velde van Wielervereniging Sporting Oekel is een parcours uitgezet van 2,5 km dat aantrekkelijk is voor de renners en het publiek en waar de gelegenheid is tot het nuttigen van een warm of koude drank bij kinderboerderij de Leijhoeve. Het parcours voert door het bosgebied en weiland van de Tiggeltseberg. De finish is gelegen aan een verharde weg aan het Van Mensvoortpad. Onder de deelnemers verschijnen nog steeds eigen leden aan de start, waaronder Machiel Jochems, Dennis Herijgers, Anton Graumans en Ad Herijgers. Twee generaties van de familie Herijgers aan de start. De naam Ad Herijgers komt in alle crossgeschiedenis terug. Hij bezit de eeuwige jeugd.

88 Ad Herijgers in 2019 bij de Leijhoeve.

De publieke belangstelling kan nog fors groeien. De belangstelling voor de cross is eigentijds en bestaat hoofdzakelijk uit omstanders en enkele wielerfanaten. Na de ochtendritten van de jeugdrenners gaat de familie huiswaarts en heeft in de middag weer andere verplichtingen. De middag is voor de senioren en die komen zonder veel aanhang of begeleiding.
In 2019 pakt Rijsbergs wielertalent Rens Schalk in de categorie 13 en 14 jaar de overwinning. De vraag is of zijn woensdagavondritten met Sporting Oekel hieraan hebben bijgedragen?
Het organisatiecomité is nog steeds enthousiast en met alle ervaring in het comité, is met behulp van het draaiboek van Frans Herijgers de boel zo geregeld. Aan vrijwilligers geen gebrek en dat is ook Sporting Oekel.

89 Start bij de Leijhoeve van de jeugd in 2019.

Rode draad

Terugkijken geeft inzicht. Als er een rode draad is te ontdekken in de historie van de cross van Sporting Oekel, dan is dat de familie van der Velde. In vijftig jaar heeft de familie van der Velde 18 overwinningen behaald. De broers hebben de overwinningen evenredig verdeeld, ieder zes. Het lijkt wel afgesproken, maar in de cross worden geen cadeautjes weggegeven. Dan kan het niet anders dan op toeval berusten. Johan wint de cross in 1970, 1974, 1977, 1978, 1979 en in 1982. Zijn broer Peter wint in 1984, 1986, 1988, 1989, 1993 en 1996. Theo pakt de bloemen in 1981, 1982, 1983, 1984, 1987 en 1992. Opvallend is dat de overwinningen goed over de jaren zijn verdeeld. Alleen in 1984 is er sprake van dubbele winst door Theo en Peter.

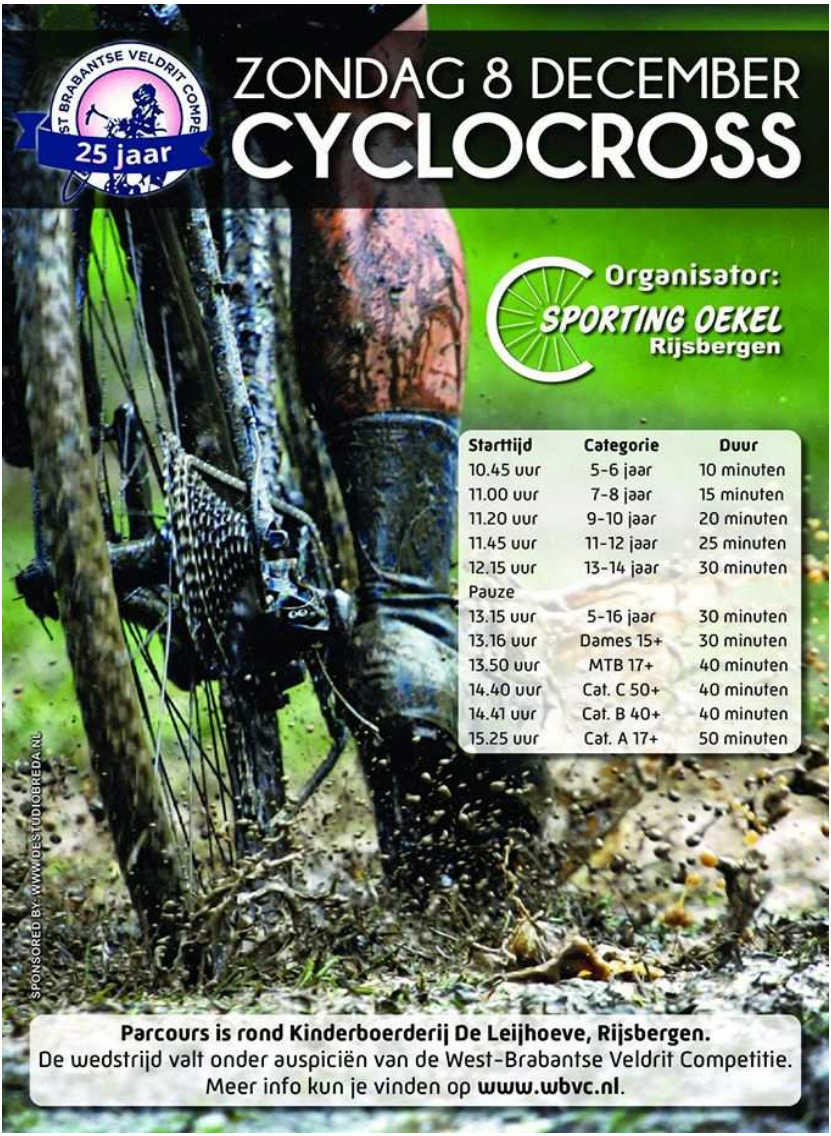

90 Affiche voor de Cyclocross in 2019 i.s.m. de West-Brabantse Veldrit Competitie 2019.

Platte Sturen Koers

Vanaf 1969 wordt in Rijsbergen ieder jaar een platte sturen koers georganiseerd door het comité “De Platte Sturen Koers”. Het comité is als volgt samengesteld: André Haast, Bart Kerstens, Jack Staaltjens, Kees Haast, Louis de Bruin, Piet Boot, Jack Daemen en Piet Roks.
De naam van het evenement spreekt voor zich. De fiets moet voorzien zijn van een plat stuur. Zo is de wedstrijd voor iedereen toegankelijk en ontstaan er geen verschillen in de uitslag door het materiaal. De praktijk pakt anders uit, want een racefiets is binnen enkele minuten voorzien van een plat stuur en voldoet daarmee aan de eis. De platte sturen koers is jarenlang een populair dorpsevenement, dat alleen openstaat voor de eigen bevolking van Rijsbergen. Voor iedereen een ultieme gelegenheid om te testen of er sprake is van aanleg of talent voor de wielersport of om gewoon een ludiek rondje te fietsen. De wedstrijd wordt verreden in augustus, maar houdt de gemoederen in Rijsbergen het hele jaar bezig. Er wordt lang over voorgesproken en nagepraat. De publieke belangstelling is groot. Het parcours ligt aan Den Hooiberg.
Dat is in die tijd nog buiten de bebouwde kom. Scherprechter in het parcours is de Finéstraat, die onverhard is. In de beginjaren is er een geneutraliseerd gedeelte door de Finéstraat achter de voorrijwagen, die de renners direct gelijk naar stof laat happen. Vervolgens gaat het parcours door de Hoefstraat, waar de wind de vrije hand heeft en over de Tiggeltsebergstraat naar de finish aan de Laguitensebaan voor het erf van de familie Daemen, die voor de gelegenheid jaarlijks een terras aanleggen voor de gelegenheid.
Een wedstrijd met veel ambiance. Wie de platte sturen koers wint, heeft een reputatie in het dorp. De Platte Sturen Koers heeft zeker ook bijgedragen aan de groei van Sporting Oekel. Veel fietsers sluiten aan bij Sporting Oekel om zo heel het jaar door te trainen voor de koers. Daarvoor is Sporting Oekel het juiste adres. De vereniging vormt een sterk blok in de competitie en haalt veel overwinningen binnen. Traditiegetrouw is ieder jaar de kleedgelegenheid van onze club in de stal van de familie van Engelen of in de schuur bij Charel Martens. Daar wordt zonder pottenkijkers de tactiek bepaald en achteraf nabesproken. De wedstrijd kent categorieën van jong tot oud en tijdritten voor buurtschappen en of verenigingen. Vanaf 1993 is de organisatie onder de

vlag van Sporting Oekel. Ook de Platte Sturen Koers verliest populariteit in de jaren 2000, zoals meer wielerevenementen. De tijd dat ieder dorp zijn eigen kermiskoers heeft ligt inmiddels ver achter ons. Sommige zaken zijn niet te keren. Ook niet met de samenvoeging van Rijsbergen en Zundert. De individualisering in het fietsen eist zijn tol voor organiserende verenigingen. Er is steeds meer belangstelling voor het sporten in los verband met de opkomst van veel zondagochtend-groepjes en veldtoertochtrijders.

91 De kopgroep in 1970 met John Lochten, Dre Mertens, Jan Bastiaansen, Ad Berende, Henk Mertens, Jos van Hooijdonk en Amand Huijbregts.

92 Start platte sturen koers in 1977 met Ad Berende, Jos van Hooijdonk, Ad Damen, Jan Bastiaansen en Guust Haest.

93 Start van de jeugd in 1979. Peter Vermeeren, Bas Jochems, Patrick Damen, John Haast, Kees Oomen, Frits van Steen en Johan Pemen.

94 De onverharde Finéstraat in 1983.

95 Ploegentijdrit met op kop Janus Jochems.

96 Publieke belangstelling bij de platte sturen koers.

97 Hans van Oorschot wint in 1985 voor Ad Damen.

98 De jeugd aan de start bij microfonist Ad de Koning en Wim Huijbregts.

99 Björn Haest op kop gevolgd door Guust Haest.

100 Aan de start in het geel.

101 Sporting Oekel goed vertegenwoordigd aan de start.

102 Piet Borst in 2006 solo.

103 Wedstrijd naar de hand gezet door Sporting Oekel.

Rabo Dikke Banden Races

De Rabobank is lang gerelateerd geweest aan de Wielersport. Om jong talent te activeren worden er in de jaren 2000 Dikke Banden Races georganiseerd door heel Nederland. De visie van de Rabobank om de wielersport in de breedte te sponsoren moet voor aanstormend talent zorgen en het lijkt ook te zijn gelukt, als we nu naar de resultaten van de huidige generatie Nederlandse wielrenners kijken. Deze vruchten plukt de Rabo niet meer zelf. In 2012 gaat de stekker eruit vanwege wat medische misverstandjes. Dat was in 2009 nog op geen enkele manier te voorzien.

Op zaterdag 3 oktober 2009 is de nationale Finale Rabo Dikke Banden Races met deelnemers uit heel Nederland in Rijsbergen. Sporting Oekel pakt de organisatie op. Daarnaast wordt de Rijsbergse jeugd gecoacht door Sporting Oekel, waardoor een goed voorbereide vertegenwoordiging vanuit Rijsbergen op het kampioenschap aan de start verschijnt.
In samenwerking met de KNWU worden wedstrijden georganiseerd voor de jeugdcategorieën van zeven tot en met twaalf jaar. De wedstrijden worden verreden op een parcours bij sporthal “t Trefpunt”. In totaal zijn er 250 deelnemers en bij de huldiging zijn Stef Clement en Koos Moerenhout namens de Rabobank aanwezig. De speaker is weer onze Kees Maas. Jeroen Haest, lid van Sporting Oekel, wint achtereenvolgens in 2011 en 2012 in zijn categorie in Honselersdijk en Breda het kampioenschap.

104 Het vertrek in 2009 met op de voorgrond Koos Moerenhout, Kees Haast en Stef Clement.

105 De huldiging met Bart Peemen, Stef Clement, Koos Moerenhout en Rika de Bruijn.

Sint Nicolaasloop

Vanwege de positieve ervaringen met de conditietrainingen op Sportpark de Laguiten besluit Sporting Oekel in 1979 een recreatieve veldloop te organiseren. Deze loop wordt gehouden rond de verjaardag van onze goed heiligman en dat maakt dat zijn naam aan de loop is verbonden. De veldloop is ook een onderdeel van de clubkampioenschappen, maar deelname staat ook open voor andere deelnemers. De veldloop is een uit de kluiten gewassen coopertest. Naast eigen leden verschijnen ieder jaar ook veel bezoekers van de conditietrainingen aan de start, maar het evenement kent geen explosieve groei. In 1983 wordt de veldloop voor het laatst georganiseerd.

De Bavoloop

De Bavoloop wordt sinds 1988 in Rijsbergen georganiseerd. De Bavoloop is in het verleden georganiseerd, als onderdeel van de wielerronde van Rijsbergen. De Ronde van Rijsbergen is een voortzetting van het wielercomité “De Hel van Oekel”. Het comité heeft de organisatie van de wielerronde beëindigd en is verdergegaan met de stratenloop.
Een regionaal, maar ook landelijk bekende stratenloop, waar in de loop van de jaren veel toplopers aan de start hebben gestaan. Het hoofdnummer is de 10 kilometerloop. Vanaf 2002 assisteert Sporting Oekel bij dit evenement. De bijdrage bestaat uit het meefietsen met de koplopers van alle categorieën, om voor het publiek inzichtelijk te maken, wie er op kop loopt. Hiervoor worden de fietsen omgebouwd door Jan van den Beemt en Cees van Hooijdonk tot reclame uithangborden. Het is nog steeds een jaarlijks terugkerend evenement.

106 Eric Bastiaansen, Frans Herijgers, Pieter Dekkers, Cees v. Hooijdonk, René Haast en Frans van Exsel begeleiden de loopwedstrijd in 2015.

107 In 2018: René Haast, Pieter Dekkers, Cees van Hooijdonk, Eric Bastiaansen, Helmut van der Jagt, Frans van Exsel, Geert Mathijssen, Ton van Oorschot, Peter van der Velde, Jan Rombouts.

Trimmers Tijdrit

Het kan niet op in Rijsbergen met de wielersport in de zeventiger jaren. De term wielerdorp Rijsbergen is een gerechtvaardigde titel. Vanaf 1973 organiseert het comité de “Trimmers Tijdrit” (TT), een individuele tijdrit voor trimmers (wielertoeristen). De tijdrit wordt verreden op de bulten van Hazeldonk. Voor de niet kenners van de omgeving, dat zijn viaducten. Verkeersdrempels waren er nog niet. De tijdrit gaat over een parkoers in buurtschap de Diunt en bevat een strook kolengruis en twee viaducten over de autoweg Breda/ Antwerpen nabij grensovergang Hazeldonk. De afstand van de ronde bedraagt 6 km. Er worden twee ronden gereden over een afstand van 12 km. Start en finish in de Breebroeken, Nieuw Ginnekensebaan, Rijsbergsebaan en de Hazeldonksestraat.
Veel Rijsbergs wielertalent heeft hier geëxcelleerd, voordat ze zijn doorgebroken. Het is Jos van Aert, die in zijn achtertuin in 1984 het record wegzet van 14 minuten en 35 seconden. Later blijkt dat dit geen toeval is. Bekende winnaars zijn verder Jacques Hanegraaf, Patrick Wouters, Koos Moerenhout, Vera en Sandra Rombouts.
De volgende leden van Sporting Oekel hebben ook de TT gewonnen: Jack Arnouts, Theo van der Velde, John Haast, Johan Pemen, Peter van der Velde, Jos Gevers, John Roks, Peter Vermeeren, Bas Jochems, Pieter Dekkers, Helmut van der Jagt, Erwin van Steenoven, Hans van Oorschot, Antoine Simons, John Koeken, Pierre Frijters, Jos van Hooijdonk, Jan Bastiaansen. Piet Borst en Jos van Aert winnen de race tegen het uurwerk zelfs vijf keer.
In 1985 wordt de wedstrijd uitgebreid met het onderdeel ploegentijdrit. Helaas liet de opkomst te wensen over.
Sporting Oekel neemt in 1986 de organisatie van de tijdrit over. In 1988 wordt de TT voor het laatst georganiseerd. Een belangrijk onderdeel van de wielersport, zuivere sport. In het moderne wielrennen worden van ronderenners twee kwaliteiten gevraagd. Tijdrijden en klimmen. Rijsbergen heeft altijd een ver vooruitziende blik gehad. Deze kwaliteiten kwamen in de jaren zeventig al samen op de bulten van Hazeldonk.

108 Antoine Simons, Ad Damen, Helmut van de Jagt en Hans van Oorschot rijden naar de overwinning in de ploegentijdrit.

109 René Haast van start voor de individuele tijdrit.

Klassiekers

Vijftig jaar met elkaar in de wielen levert klassiekers op. Tochten, die iedereen bijna geblinddoekt kan rijden. Tochten, die tot verveling terugkomen, maar waar toch naar uit wordt gekeken. De wielersport is behoudend.
Om te beginnen het rondje van Boxel over de Rooie Weg naar Baarle-Nassau, dat twee keer per week wordt gereden. Avontuurlijk klinkt dat niet, maar het heeft veel voordelen. Iedereen kent de weg, de gaten, de windrichting, de afsnijdmogelijkheden, de aanpikpunten en de finish. Waar op de fietspad en waar op de weg. Terug op Oekel de twijfel bij iedereen, nog over Zundert of niet en dat dilemma doet zich nog eens voor in Klein-Zundert. Naar de Pannenhoef of over Sprundel via Breda, op naar de 100 kilometer. De finish blijft niet onbesproken. Wel of geen finale, zeker na het incident met Ronald Luysterburg en Rob Goossens in 2018. Het verstand zegt dat de volwassenheid moet prevaleren boven het ego. De praktijk blijkt weerbarstiger. Het kind in de renner, komt na een ritje van zestig kilometer steeds weer aan het stuur. Onderweg blijft gedisciplineerd het twee aan twee principe gehandhaafd. Anders is daar nog altijd de voorzitter.

Vijftig jaar fietsen betekent ook met elkaar meeleven. Een fietsclub is een afspiegeling van de maatschappij. Er gebeuren leuke en ook minder leuke dingen. Ook dan ben je er voor elkaar. In vijftig jaar hebben we ook leden achter moeten laten. In de maand augustus heeft Sporting Oekel zijn memorial fietstocht. Deze tocht staat in het teken van herdenking. De tocht gaat door de Drunense Duinen en is in het verleden uitgezet door Jef Haast. De pauzeplaats is in Biezenmortel. Steevast zijn ook Bertha Haast en Eugene Roks, vergezeld door zijn fietsclub, bij de herdenkingstocht aanwezig. Sport verbroedert.

110 Stop in Heusden aan de Maas in 1977, v.l.n.r.: Pierre Frijters, Frans Herijgers, Kees Koeken, Peter van der Velde, Jos Gevers en Jos Hendrickx.

111 Peter Vermeeren op de dijk.

112 Vertrek vanaf de Action in 2008.

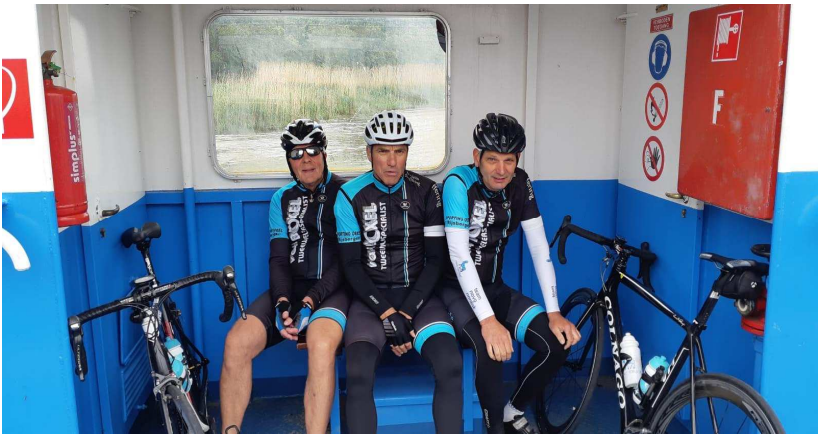

113 Op de pont bij de Kop van Het Land tijdens Biesboschtocht in 2019.

114 Oversteek in Lage Zwaluwe in 2007.

115 De klassieker over de Oesterdam in 2008.

116 In de Alpen in 1986.

117 Wachten bij een lekke band in 2019.

118 Memorialtocht samen met de ploeg van Eugene Roks in 2017.

119 Pieter Dekkers en John Haast.

In 2020 worden de volgende klassiekers verreden. De redactie stelt zich niet verantwoordelijk voor de afstandmeting. De afstandmeting van de ritten is bewust zonder Strava-waarneming gedaan, om de goede gewoonte in stand te houden de trainingskilometers zeker niet te laag in te schatten.

De klassiekers	Naam rit	Afstand
20 maart	Lentetocht	80 km
12 april	‘s Gravendeel/ Willemstad	120 km
19 april	Zoersel/ Zondereigen	110 km
26 april	Koningstocht wisselend	120 km
17 mei	Biesbosch/ Kop van het land	135 km
21 mei	Ardennentocht Hemelvaartsdag	120 km
14 Juni	Brabantse Wal	120 km.
28 Juni	Scherpenheuveltocht	190 km
05 Juli	Oesterdam rit	135 km
19 Juli	Made/ Geertruidenberg	100 km
16 Augustus	Rondje de Heen	110 km
30 Augustus	Memorialtocht	125 km
13 September	De Bokkenrijder	120 km
27 September	Herfsttocht in grens streek	95 km

Inmiddels verkeert Nederland en heel de wereld in de Coronacrisis. Daardoor zijn in het voorjaar van 2020 de geplande ritten niet verreden en is het verdere verloop dit jaar onzeker.

Veldtoertochten

Begin jaren negentig komt de mountainbike overwaaien uit Californië. Gary Fischer wordt gezien als de eerste producent. De stoere fiets met dikke banden, een breed plat stuur en kleinere wielen is daar ontwikkeld om offroad te kunnen rijden. Hier in de grensstreek deden we dat al jaren op cyclocrossers, maar hier ontbreken de bergen. Toch wint door het trendy uiterlijk de mountainbike aan populariteit en binnen een paar jaar is heel Europa voorzien van de 26 inch wielen met veel te grove noppen, waardoor het lijkt alsof er iemand aan de bagagedrager trekt.
Sporting Oekel blijft niet achter en gaat experimenteren in de Belgische Ardennen bij Spa. We kennen de weg vanwege de Ardennentocht op Hemelvaartsdag. Op gehuurde fietsen en met begeleiding van een gids is er voorzichtig een rit gereden van een uurtje of vier. Volgens de overleveringen wordt de gids steeds bleker en moeten de mannen van Sporting Oekel regelmatig in de remmen om de gids in zijn waarde te laten. Die heeft heel goed geslapen de volgende nacht of lang wakker gelegen van de indruk, die is achtergelaten door de modderspecialisten uit Oekel. We zullen het nooit weten. De terugreis naar Rijsbergen is op dat moment allang ingezet, na een verfrissende wasbeurt met ijskoud water in een tochtige, schimmelende garagebox.
Dit Ardennenoffensief is geslaagd, want binnen de kortste keren heeft half Sporting Oekel een mountainbike aangeschaft. Uiteraard niet iedereen en er blijven ook leden wantrouwend kijken naar die nieuwe fietsen en geven de voorkeur aan de cyclocross of de weg. Wat goed is moet je niet vervangen.
Op 16 februari 1992 is daar onze eerste onderlinge meting op de mountainbike. Daarna neemt het enthousiasme toe en worden jarenlang alle veldtoertochten in de regio bezocht. De multifunctionele vrachtwagen van Cees van Hooijdonk doet dienst als fietsbus en kleedruimte. De vrachtwagen is minder tochtig dan de garage in de Ardennen. De schrik van Oekel is niet altijd even sociaal bij het passeren op de smalle bospaadjes. Er wordt nogal eens gevloekt bij het passeren door andere deelnemers aan de toertochten, maar het wiel loslaten is geen optie.
De zondagse veldtoertochten alleen zijn niet genoeg voor onze leden om het weekend door te komen. In de wintermaanden worden er ook op de

zaterdagmiddag gezamenlijke veldtoertochten in de buurt gereden. Traditioneel is de veldtoertocht met Oudjaar, waar onderweg de gelegenheid is voor een Schnaps en wat lekkers. Die schiet in de beentjes.
Bij de Galderse Meren wordt in 1997 en 1998 een mountainbike wedstrijd georganiseerd. Alle deelnemers van jong tot oud en ongeacht het niveau starten in dezelfde wedstrijd, die een uur duurt. De belangstelling blijft achter, de mountainbike is voor recreatief gebruik. Later neemt de populariteit van de mountainbikewedstrijden toe en heeft Sporting Oekel met Stefan Haast, Rob Goossens, Frank Goossens en Paul Vermeeren vier competitierijders.
In 1998, twee weken na de mountainbikewedstrijd, organiseert Sporting Oekel in samenwerking met “Fietsclub van Boxel” haar eerste veldtoertocht voor mountainbikers en crossers. Dat past beter in de tijdgeest. Schot in de roos, met honderden deelnemers. Deze tocht wordt traditiegetrouw verreden op de derde zondag in november.
De tocht start in Galder en voert via de bosrijke en gevarieerde natuurrijke omgeving van Rijsbergen, langs de Galderse Meren, De Galderse Heide, het Ulvenhoutse bos, het Mastbos en de Strijbeekse Heide. Onder de soms meer dan duizend deelnemers zitten door de jaren heen ook professionals, die hun conditie in de winter op peil houden, zoals Servais Knaven, Eric Dekker, Jens Koerts, Jeroen Blijlevens, Jacques Hanegraaf, Jos van Aert, Bobby Traxel, Marianne Vos en veel anderen.
In 2018 is de organisatie voor het eerst uitgeweken naar een ander parcours via Galderse Meren, Mastbos, de Vloeiweide en de Pannenhoef, omdat in het Ulvenhoutse Bos geen toestemming meer wordt verleend voor een attractief parcours. In 2018 geeft het Brabants Landschap een vergunning af voor een tocht door de Vloeiweide en de Pannenhoef en het parcours is aantrekkelijk voor de deelnemers. Het besluit van het Brabants Landschap om in 2019 geen vergunning te verlenen is daarom een grote teleurstelling en tegen alle verwachtingen in. Het beleid van het Brabants Landschap is aangescherpt en er wordt vanaf 2019 nog maar één activiteit per maand toegestaan. In 2019 zou voor het eerst de start en inschrijving bij Connie’s Café aan de Kruispad te Rijsbergen zijn. Sporting Oekel doet er alles aan om in 2020 terug te keren op de agenda.

120 Pauze tijdens oudejaarstocht in het Mastbos in 2017.

121 Geert Mathijssen en Jan Rombouts in actie tijdens een veldtoertocht.

122 Jan van den Beemt en Wim Huijbregts in 2010.

123 In 2008 worden de fietsen schoongespoten door Bas Jochems en Frans Herijgers.

124 Peter van der Velde tijdens een veldtoertocht in 2008.

125 Eric Bastiaansen langs de Galderse Meren in 2007.

Tandje Bij

Het clubblad “Tandje Bij“ verscheen in de periode 1985 tot 1996. Jan Bastiaansen is de redacteur van het clubblad. Drukkerij Jan van Steenoven verzorgt de persing. Jan publiceerde al jaren de ingezonden stukken voor de Zundertse Bode, "Sport Spatten Sporting Oekel“ en zorgt ervoor dat onze renners regionaal in de publiciteit staan. In 1990 heeft Jan een historisch overzicht gemaakt van alle sportieve gebeurtenissen van 1970 tot 1990. Onze clublogo’s zijn ook door Jan ontworpen.
Jan heeft ook aan deze oplage weer een belangrijke bijdrage geleverd vanuit zijn archiefgegevens, zowel op papier als uit zijn hoofd. Het clubblad is niet meer relevant voor de nieuwsvoorziening. Op het moment van schrijven is de boodschap al achterhaald door de apps en mailtjes.

Competitiedrang

Vanaf de oprichting is competitiedrang kenmerkend geweest voor Sporting Oekel. Dat is begonnen met het rijden van de veldcrossen in de regio. Daarmee onderscheidt Sporting Oekel zich van veel andere clubs, waar het recreatieve karakter meer bepalend is. Of dit een bewuste keuze is geweest, dat is onduidelijk. Het is wel duidelijk dat de eerste aanzet tot competitie altijd in het DNA van de club is blijven zitten. Misschien ook wel een drempel voor recreatieve fietsers om bij Oekel aan te sluiten. Het tempo en de manier van fietsen van wielrenners, is nog altijd terug te vinden in de groep. Een gemiddelde van 30 kilometer per uur is niet altijd even gemakkelijk te handhaven en er wordt kort op het wiel gereden. De reputatie van hardrijden ben je niet zomaar kwijt, terwijl inmiddels de wilde haren bij de meeste van de leden toch zijn verdwenen. Dat neemt niet weg dat er geen competitie meer wordt gereden.
Het zijn van de huidige leden Johan Peemen, John Haast, René Haast, Alfons van Geel en Anton Graumans, die nog steeds fanatiek in wedstrijdverband bij de Brabantse Wielerfederatie de strijd aangaan. Niet onverdienstelijk, zij strijden nog steeds mee voor het hoogste podium. Daarnaast is Ad Herijgers nog steeds actief in de wedstrijd cyclocross. In 2019 is Ad Benelux kampioen geworden op retrofietsen in Testelt.

Johan van der Velde, Jaques Hanegraaf en Theo van der Velde hebben het tot professional gebracht. Het gaat te ver om de uitslagen van deze plaatselijke kleppers hier te noemen. Dat hoeft ook niet, die staan overal gepubliceerd.
Van de huidige nog actieve leden hebben de volgende renners bij de KNWU en of Brabantse Wielerfederatie een licentie gehad: Peter Hanegraaf, Jos van Hooijdonk, Kees Roks, Jac Arnouts, Peter van der Velde, Jos Gevers, Eric Bastiaansen, Ad Herijgers, Ton van Oorschot, Bas Jochems, Peter Vermeeren, Theo van der Velde, René Haast en John Haast. Door de jaren heen zijn er veel overwinningen en uitzonderlijke prestaties bij elkaar gefietst door de leden. Kees Roks en Jos van Hooijdonk zijn daarnaast ook gecertificeerd wielertrainer bij de KNWU en Kees gaat nog steeds als ploegleider de wereld rond met jong talent.

Dan zijn, voor zover we na kunnen gaan en daardoor wellicht niet compleet, er nog de oud-leden en niet actieve leden die een licentie hebben gehad bij de KNWU of BWF: Kees Koeken, John Koeken, John Roks, John Bastiaansen, Pierre Frijters, Rob Goossens, Frank Goossens, Leo Herijgers, Johan Herijgers, Adrie Frijters, Karel de Hoon, Kees Smits, John de Jong, Ad Damen, Peter Damen, Jeroen Haest en Kevin Haest en de dames renster Vera Rombouts.
Zonder bestuurstalent blijft een wielervereniging niet bestaan. Dat vergeten we niet en dat is ook topsport. Er zijn veel bestuurders geweest. De volgende hebben voor langere tijd hun bijdrage geleverd: Kees Roks, Jos Gevers, Frans Herijgers, Jan Maters, Helmut van der Jagt, Silvia Jansen, Jan Bastiaansen, Wim Huijbregts, René Haast, Jos van Hooijdonk, Jan van den Beemt, Bart Peemen en Jef Haast.
De verhouding tussen (ex) wedstrijdrijders en recreatieve rijders springt eruit en is een opmerkelijke bij Sporting Oekel in vergelijking met andere recreatieve fietsclubs. Dat maakt Sporting Oekel bijzonder en daarin staat Oekel misschien wel bovenaan de ranglijst. Een mooie uitdaging om dit eens uit te zoeken en wie weet komen we daarmee in het Guinness Book of Records?

126 Kees Roks in competitie.

Tot slot

Met veel genoegen hebben we een terugblik tot stand gebracht van 50 jaar Sporting Oekel in de wielen. Op de fiets is het veiliger om vooruit te kijken, maar achteromkijken blijkt ook leuk te zijn. De lange vergaderingen zijn de moeite waard en er zijn veel anekdotes voorbij gekomen. Er is heel veel gebeurd in de afgelopen vijftig jaar. Te veel om vast te leggen. Wij beseffen dat we niet volledig kunnen zijn en dat er nog veel meer gebeurtenissen, bestuursleden, topprestaties en personen thuishoren in een terugblik op vijftig jaar Sporting Oekel. We hebben het moeten doen met de informatie die voor handen is. Er blijft altijd meer achterwege dan dat er in het nieuws komt. Dat neemt niet weg dat we eigenlijk iedereen, die op wat voor manier dan ook verbonden is of is geweest aan Sporting Oekel, hier nog even willen noemen en meegeven dat iedereen even belangrijk is voor de club.
Verder willen we iedereen bedanken, die op wat voor manier dan ook een bijdrage heeft geleverd aan deze uitgave in de vorm van foto's of informatie.
Met vijftig jaar Sporting Oekel hebben we laten zien dat we uithoudingsvermogen en doorzettingsvermogen hebben. Dat kan ook niet anders na zo veel kilometers. Onze club is behoudend en progressief tegelijk. Behoudend als het gaat om de te koesteren dingen uit de wielersport en progressief als het gaat om meegaan in de flow van deze tijd.
Met vol vertrouwen zien we de toekomst samen met veel fietsplezier tegemoet en gaan we zien of we gaan verjongen of vergrijzen. We blijven gangmaker en volger tegelijk.

Rijsbergen, juni 2020.